

et kønsbestemt efternavn. Det drejer sig dels om patronymnavne, jf. pkt. 2.8.2.2., dels om kønsbøjede efternavne, jf. pkt. 2.8.4.2.

Efter udvalgets opfattelse gør de ovennævnte hensyn vedrørende fornavne sig tilsvarende gældende for efternavne.

Udvalget har derfor forslået, at der på samme måde som for fornavne bør gives justitsministeren (nu ministeren for familie- og forbrugeranliggender) mulighed for at fastsætte regler om transseksuelles adgang til at tage et kønsspecifikt efternavn.

4.4.3. Ministeriet for Familie- og Forbrugeranliggendes overvejelser

Ministeriet for Familie- og Forbrugeranliggender er enig med Navnelovsudvalget i, at der bør fastsættes en regel, hvorefter der gives ministeren for familie- og forbrugeranliggender mulighed for at fastsætte regler om transseksuelles navneforhold.

Ministeriet er således enig med udvalget i, at der ikke bør fastsættes særlige regler for transvestitter, da et navn, der svarer til deres biologiske køn, som anført af udvalget ikke er i strid med deres kønsidentitet, men alene i strid med deres trang til at illudere som det modsatte køn.

Foreningen trans-danmark har i dets hørings svar anført, at foreningen finder, at den eksisterende ordning for transseksuelle er yderst bureaukratisk, og at mange på forhånd opgiver at søge navneskift efter ordningen. Det er foreningens opfattelse, at ordningen også bør gælde for transvestitter, og at ansøgning om at tage et navn, der betegner det modsatte køn, bør imødekommes alene på baggrund af en erklæring fra den pågældende om at være transseksuel eller transvestit.

Ministeriet for Familie- og Forbrugeranliggender er af den opfattelse, at den eksisterende forsøgsordning fungerer tilfredsstillende, og at denne ordning på tilfredsstillende vis imødekommer hensynet til transseksuelle personers behov for at erhverve et fornavn, der betegner det ønskede køn, samtidig med at den helt klare hovedregel om krav om fornavnes kønskorrekthed beskyttes på tilfredsstillende vis. Ministeriet finder således ikke, at muligheden for at tage et fornavn, der betegner det modsatte køn, på nuværende tidspunkt bør udvides yderligere. Derimod finder Ministeriet for Familie- og Forbrugeranliggender, at ordningen bør udvides til også at omfatte adgang til at tage et kønsspecifikt efternavn.

Det bemærkes, at der i de nye fornavnslisters udarbejdet i medfør af lovforslagets § 14, vil kunne opta-

ges en række navne på både pige- og drengefornavnslisten, f.eks. Kim, Michell, Eli og Noa(h).

Der henvises til § 14 og bemærkningerne hertil.

5. Administration af navneloven

5.1. Myndigheder

5.1.1. Gældende ret

Anmeldelsessager i henhold til § 2 i den gældende navnelov behandles af ministerialbogsføreren (personregisterføreren). En ægtefælles efternavn kan tages ved anmeldelse til vielsesmyndigheden. Det samme gælder, hvis den, der bærer et giftenavn, ønsker at genantage det efternavn, vedkommende bar ved ægteskabets indgåelse, eller det efternavn, vedkommende senest har båret, som ikke er erhvervet på grundlag af ægteskab, jf. § 4. Derimod behandles navneændringer, der kræver navnebevis, af statsamtene, jf. § 5.

5.1.2. Navnelovsudvalgets overvejelser

Navnelovsudvalget har peget på, at der fremover kun bør være én indgang for borgeren til behandlingen af alle navnesager. Dette gælder dog ikke sager om navngivning ved dåb og adoptionsbevilling.

Ved at forenkle administrationen af navnesager således, at borgerne kun skal henvende sig ét sted, gøres det lettere for borgerne at komme i forbindelse med den rette myndighed, og det undgås, at borgerne bliver kastebold mellem forskellige navnemyndigheder.

Udvalget har på den baggrund foreslået, at alle navneansøgninger fremover skal indgives til ministerialbogsføreren (personregisterføreren). Det skal herefter være op til ministerialbogsføreren (personregisterføreren) at visitere sagen. Hvis sagen har en sådan karakter, at den skal behandles af statsamtet, jf. nedenfor pkt. 5.2, sendes sagen til statsamtet til videre foranstaltning.

Ved dets overvejelser om, hvilke myndigheder der fremover skal behandle navnesager, har Navnelovsudvalget lagt vægt på, at statsamtene har lang erfaring med behandlingen af navnesager, ligesom de er den centrale myndighed på det familieretlige område, der har en nær sammenhæng med navnelovgivning.

Udvalget har derfor fundet, at statsamtene fortsat vil være velegnede til at varetage opgaven med at behandle de mere juridisk krævende navnesager.

Udvalget foreslår heller ikke grundlæggende ændringer i ministerialbogsføreren (personregisterføreren) opgaver i forbindelse med navngivning og navneændring.